

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **ZDERT s.r.o.**, se sídlem Miroslavské Knínice 67, zast. Mgr. Pavlem Jakimem, advokátem se sídlem Velké náměstí 116/7, Písek, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, ve věci ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 6. 2020, čj. 8 A 33/2020-25,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 6. 2020, čj. 8 A 33/2020-25, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala určení, že postup České správy sociálního zabezpečení (ČSSZ), spočívající ve vyřazení podání žalobkyně ze dne 17. 2. 2020 učiněné datovou zprávou, byl nezákonným zásahem. V záhlaví uvedeném usnesením městský soud rozhodl o postoupení věci Krajskému soudu v Brně jako soudu věcně a místně příslušnému. Přitom vyšel z toho, že podání bylo činěno vůči Okresní správě sociálního zabezpečení (OSSZ) ve Znojmě, zpráva o vyřazení podání žalobce ze zpracování byla vygenerována automatickým systémem ČSSZ. Do práv žalobkyně tak mohlo být zasazeno toliko ze strany OSSZ ve Znojmě příslušné k realizaci úkonů ve věci pojistného.

[2] Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti usnesení městského soudu kasační stížnost. Stěžovatelka tvrdí, že podala žalobu vůči správné žalované, tedy i k příslušnému soudu. Dne 17. 2. 2020 zaslala do datové schránky žalované opravný přehled o výši pojistného za měsíc listopad 2019. Dne 22. 2. 2020 pak byla ze stejné datové schránky stěžovatelce doručena zpráva, že její podání nebude zpracováno. Stěžovatelka se podivuje nad tím, proč městský soud v napadeném usnesení ponechal jako žalovanou právě ČSSZ, byť věc postoupil Krajskému soudu v Brně.

[3] Kasační stížnost je důvodná.

[4] Otázkou postupu soudu v případě, že má soud za to, že žalobce při podání žaloby proti nezákonnému zásahu nesprávně označil žalovaného, se zabýval rozšířený senát v usnesení ze dne 9. 12. 2014, čj. Nad 224/2014-53, č. 3196/2015 Sb. NSS. Rozšířený senát dospěl k závěru, že v řízení o ochraně před nezákonným zásahem (§ 82 a násl. s. ř. s.) „je třeba vykládat § 83 s. ř. s. tak, že soud na základě tvrzení žalobce, eventuálně doplněného na výzvu soudu, a s přihlédnutím k dalším informacím, které má soud případně k dispozici, po právní stránce posoudí, kterému správnímu orgánu je s ohledem na tato tvrzení přičitatelné jednání, jež má být podle žalobce nezákonným zásahem. Liší-li se tento závěr soudu od projevu vůle žalobce označujícího žalovaného, upozorní soud žalobce na svůj závěr a vyzve jej, aby případně reagoval úpravou označení žalovaného. Pokud žalobce i poté, co byl soudem upozorněn na jiný právní závěr soudu ohledně otázky, kdo má být v dané věci žalovaným, setrvá na svém původním náhledu na tuto otázku a neuzpůsobí patřičně označení žalovaného a návrh výroku rozhodnutí soudu [§ 84 odst. 3 písm. d) s. ř. s.], nemůže být jeho žalobě vyhověno“.

[5] Tento závěr plně dopadá na nyní projednávanou věc. Městský soud na základě žalobních tvrzení (ve spojení s vyjádřením žalované) uzavřel, že k zásahu by mohlo dojít pouze ze strany OSSZ ve Znojmě. Věc tak postoupil Krajskému soudu v Brně, který je v případě OSSZ ve Znojmě věcně a místně příslušným soudem k projednání zásahové žaloby. Takový postup je ale nesprávný a v rozporu s vysloveným závěrem rozšířeného senátu.

[6] Městský soud měl předně žalobkyni vyrozumět o názoru, že jako žalovaná má být označena OSSZ ve Znojmě. Současně s tím měl žalobkyni vyzvat k úpravě žaloby v souladu s tímto názorem. Až v případě záměny žalované za OSSZ ve Znojmě mohl městský soud vyslovit svou místní nepřislušnost. Je totiž na vůli žalobkyně, zda ponechá ČSSZ jako žalovanou. Postoupení věci Krajskému soudu v Brně tak bylo předčasné.

[7] V novém řízení městský soud žalobkyni vyrozumí o tom, že by dle jeho názoru měla žaloba směřovat proti OSSZ ve Znojmě, a uvede právní důvody, na kterých svůj závěr zakládá. Současně s tím vyzve žalobkyni, aby v případě, že se s tímto názorem ztotožní, upravila žalobu, resp. zaměnila žalovanou za OSSZ ve Znojmě. K úpravě žaloby jí určí lhůtu a poučí ji, že pokud žalobu ve lhůtě nezmění, bude mít soud za to, že žalobkyně trvá na ČSSZ v pozici žalované (usnesení ze dne 19. 2. 2015, čj. Nad 224/2014-70, bod 10). Až pokud žalobkyně zamění žalovanou za OSSZ ve Znojmě, městský soud věc postoupí Krajskému soudu v Brně. Pokud ale žalobkyně setrvá na svém názoru a ponechá jako žalovanou ČSSZ, městský soud žalobu projedná a bude se zabývat tím, zda vůbec mohla ČSSZ způsobem popsaným v žalobě zasáhnout do práv žalobkyně.

[8] Z výše uvedených důvodů NSS v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Městský soud je v dalším řízení vázán názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud, příp. Krajský soud v Brně, v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. září 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu